

РЕШЕНИЕ

№ 1367

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12528** по описа за **2019** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.63, ал.1, пр. второ от Закона за административните нарушения и наказания.

С Решение № 179056 от 29.07.2019 г. постановено по НАХД № 9246 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-и състав, е отменено Наказателно постановление № F 376580/23.04.2018г., издадено от зам.директора на ТД на НАП [населено място], с което на жалбоподателя [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС в размер на 500/петстотин/ лева.

Касаторът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуалния си представител обжалва решението на СРС в законоустановения срок, като незаконосъобразно и неправилно, поради което иска отмяната му и потвърждаване изцяло на обжалваното НП. Развити са доводи за липса на предпоставките за определянето като маловажен случай на извършеното нарушение, доколкото същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на извършени нарушения от същия вид.

Ответникът - [фирма] в отговор на касационната жалба и в становище по същество, чрез пълномощник, излага подробни съображения за неоснователност на

касационната жалба и за правилност на решението на СРС.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият касационен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за основателна, по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №F 376580 /23.04.2018 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма], на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, е наложена административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв., за извършено нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Въззивният съд правилно е изяснил фактичката обстановка като е приел следното:

В хода на извършена проверка от служители на касатора в търговски обект – градински център, находящ се в [населено място], [улица]N; 39, стопанисван от [фирма] се е установило, че за извършена контролна покупка на цвете в саксия на стойност 3,50 лв., заплатена в брой на 08.03.2018г. около 11.35 часа, не е бил издаден касов бон за продажбата от наличните в обекта две фискални устройства, като след легитимирането на служителите на органите по приходите и връщането на закупената стока, сумата е върната на контролните органи.

За да отмени обжалваното пред него НП въззивният съд е приел, че дружеството е осъществило състава на нарушението по чл.118 ал.1 от ЗДДС, доколкото действително за осъществената контролна покупка на стойност 3,50 лв. на саксия с цвете не е издаден касов бон, но отчитайки, че служителката – св.К., която е приела сумата за стойността на продажбата, като не е издала касовия бон, не работи с касов апарат, че датата на нарушението е Осми март – празник на жената, на който ден в центъра е имало много клиенти, е приел, че извършеното е инцидентно, с оглед ситуацията, като нарушението е с ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения, при които не са издава касов бон и представлява маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав не кредитира този извод на съда, поради следното:

Както правилно е посочил и въззивния съд в решението си, нарушението на разпоредбата на чл.3, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. е формално, като нарушителят е юридическо лице, т.е. отговорността е обективна и безвиновна.

Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. на Общото събрание на наказателната колегия на ВКС при извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН.

Критерият за отграничаване на маловажния случай от обикновения случай на

престъпление, посочен в чл.93, т.9 НК е меродавен и при административните нарушения по аналогия, поради липса на дефиниция за маловажен случай в ЗАНН. Маловажен случай е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на другите смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. При преценката за маловажност на извършеното нарушение, въззивния съд не е съобразил, че посоченото в НП административно нарушение е формално, на просто извършване, както и че за конкретния ден, представляващ празник на жената, в който обичайно се купуват цветя от търговския обект, търговеца е бил подготвен с осигуряването на допълнителен касов апарат и служител, който да работи на него, именно - св.У., за натоварен с продажби работен ден. В обекта, съобразно свидетелските показания на св.К. и св.У., е имало два касови апарата /основен и допълнителен/, обслужвани от двама служители на дружеството. Свидетелката К., която не е работила с касовия апарат, не просто е приела парите за покупката, но и върнала ресто, като служителя, работещ с апарата в близост до нея – св.У. не е издал касов бон за осъществената продажба, нито пък св.К. го е уведомила за издаването на такъв, в периода от време от осъществяването на покупката и плащането, до напускането на търговския обект от контролните органи с покупката, както и до завръщането им обратно и легитимацията им, равняващ се на време между 5 и 10 минути. Възприетата от съда фактическа обстановка и наличието на служител на дружеството в обекта, който именно в натоварен откъм работа с клиенти ден осъществява продажби, приема паричната им стойност, връща ресто и не издава касов бон за същите, нито инициира издаването им от работещ с касов апарат друг служител, в никакъв случай не обосновава извода, направен от въззивния съд за инцидентност на случая и за неговата маловажност.

Предвид горното съдът намира обжалваното решение на СРС за незаконосъобразно, поради което същото следва да се отмени, а процесното НП следва да се потвърди.

Поради което и на основание чл.221, ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 179056 от 29.07.2019 г. постановено по НАХД № 9246 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № F 376580/23.04.2018г., издадено от зам.директора на ТД на НАП [населено място], с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС в размер на 500/петстотин/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

